

Ang Gawain ni Elias - Pagbabago ng Puso, Reporma at Pagtataguyod

***"Narito, papaparating ko sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon: At ibabalik niya ang puso ng mga magulang sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa mga magulang, baka't dumating ako at saktan ko ang lupa ng sumpa."
Malakias 4:5,6***

Ang pahayag na "dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon," ay ginagamit sa Bibliya upang ilarawan ang isang panahon na hindi na papayagan ng Diyos ang sangkatauhan na magpatuloy sa kanilang makasarili at makasalanang mga gawi, nang hindi Siya humahadlang. Sinasabi rin ng mga propeta ang tungkol sa panahong ito bilang ang "araw ng paghihiganti ng Panginoon," at isang "araw ng mga ulap at ng malubhang kadiliman." (Isaias 34:8; Joel 2:2). Inilalarawan ni Jesus, na kumukuha mula sa Daniel 12:1, ito bilang isang panahon ng "malaking kapighatian." Mateo 24:21,22

Isang halimbawa ng "dakila at kakilabut-kilabot na araw ng Panginoon" na ito ay dumating sa bansang Israel sa mapaminsalang kapahamakan na sumunod sa kanilang pambansang pagtanggì kay Jesus, ang kanilang Mesiya. Sa loob ng ilang daang taon matapos ihayag ni Malakias, ang huling propeta ng Lumang Tipan, ang kaniyang mensahe sa mga Judio, ay walang espesyal na palatandaan na pinapansin ng Diyos ang paglayo ng bayan sa kaniya; hanggang sa paglitaw ni Juan na Tagapagbinyag, at kasunod niya, si Jesus.

Sa pamamagitan ng ministeryo ng dalawang lingkod ng Diyos, tinawag ang Israel sa pagsisisi at reporma, ngunit hindi pinansin ang panawagan maliban sa iilan. (Juan 1:6-12). Inhulaan ni Juan na Mabinyag na dahil sa kabiguan nilang tumugon sa panawagang ito sa pagsisisi at tanggapin ang kanilang Mesiya, sasapit sa bansa ang matinding kapahamakan.

Sa partikular na pakikipagsalita sa mga eskriba, Pariseo, at Saduséo, sinabi ni Juan: "Ikayong lahi ng mga ulupong! Sino ang nagbabala sa inyo na lumayo sa nalalapit na galit? Magbunga kayo na karapat-dapat sa pagsisisi. At huwag ninyong isipin na masasabi ninyo sa inyong sarili, 'Mayroon kaming si Abraham bilang aming ama.' Sinasabi ko sa inyo na mula sa mga batong ito ay makapagtatag ang Diyos ng mga anak para kay Abraham. Nakahanda na ang palakol sa ugat ng mga puno, at ang bawat punong

hindi nagbubunga ng mabuting bunga ay puputulin at ihahagis sa apoy. Binabinyagan ko kayo ng tubig para sa pagsisisi. Ngunit pagkatapos ko'y darating ang isang mas makapangyarihan kaysa sa akin, na hindi ako karapat-dapat magdala ng kanyang mga sandalyas. Siya ang magbinyag sa inyo ng Espiritu Santo at ng apoy." Mateo 3:7-11

Ganito ang propetikong paglalarawan sa isang "dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon," na naranasan ng Israel noong mga taong A.D. 70-73. Dumating ito sa bansa bilang pagpapakita ng pagkamuhi ng Diyos sa kasalanan at idolatriya ng mga tao na hindi nila pinagsisihan, kahit na ibinigay na ang isang buong at huling pagkakataon. Ang paghihiganti ng Diyos na ipinakita rito ay nagbunga ng pagkawasak ng bansa at ng pagkalat ng mga Hudyo sa buong mundo, na magtatagal ng halos dalawang libong taon.

Gayunpaman, ang araw ng kapighatian sa Israel ay tila maliit na bagay kumpara sa mas malaking kapighatian na hinulaan para sa wakas ng Panahon ng Ebanghelyo—isang "panahon ng kapighatian, na hindi pa kailanman nangyari mula nang magkaroon ng bansa," na sasapit sa buong mundo. (Daniel 12:1). Sa mas pangkalahatang paraan, ang mas malaking pagpapahayag na ito ng paghihiganti ng Diyos ay dahil sa walang pigil na makasariling interes

ng mga bansa, mga pinuno—pampulitika at panrelihiyon—at ng lipunan sa pangkalahatan. Hindi sila namuhay ayon sa matutuwang prinsipyong itinakda sa Bibliya, ni hindi rin sila sumunod sa mga aral at halimbawa ni Jesus, na nangaral at namuhay ayon sa batas ng pag-ibig. Mateo 22:37-40; Juan 13:34,35

Sa halip, maraming tao at ang kanilang mga pinuno ang nagpasimula at lumahok sa mga digmaan, rebolusyon, at lahat ng uri ng armadong tunggalian. Karamihan ay sumamba sa kanilang maraming diyus-diyosan sa halip na sa Diyos. Sa katunayan, sa loob ng maraming siglo ay tila hindi nagbibigay-pansin ang Diyos. Gayunpaman, sa wakas ay dumating na ang panahon para Siya ay kumilos, upang humimasok sa mga gawain ng tao, at ang resulta ay isang "panahon ng kapighatian" ang "dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon."

Ipinahayag ng ating teksto na bago dumating ang "araw ng Panginoon," ipapadala si propeta Elias upang subukang magsagawa ng reporma. Bawat taimtim na Israelita ay naghihintay sa pagdating ng ipinangakong Mesiyas, at sa banal na pamahalaan na ipinahayag ng mga propeta na itatag niya sa lupa. Ngunit narito, sa tila, ang isa pang mahalagang personalidad, isang "propeta" na dapat ding dumating at gampanan ang isang malawakang

gawain ng reporma bago ang "dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon."

May isa pang personalidad, ayon sa pagkaunawa ng mga Israelita, na ipinangako sa mga sinulat ni Moises. Sa Deuteronomio 18:15-18, sa ilalim ng banal na inspirasyon, binanggit ni Moises ang isang "Propeta, ... na katulad ko," na magbibigay sa bayan ng kanilang hiniling sa Horeb, na siyang pagtatapos ng "boses" ng Diyos laban sa kanila upang sila'y mabuhay. Ang dakilang ito ay karaniwang tinatawag ng mga Israelita na "ang propetang iyon."

Kaya nang magsimula sa kanyang ministeryo si Juan na Tagapagbinyag, nagpadala ang mga Hudyo ng mga pari at mga Levita upang tanungin siya at alamin kung sino nga ba ang inaangkin niyang siya. Juan , itinanggi niyang siya ang "Cristo," ang Mesiyas. Pagkatapos ay tinanong siya ng mga sugo na ito, "Ikaw ba si Elias?"—o Elijah—na iniisip ang propesiya ni Malakias. Ang tuwiran niyang sagot sa tanong na ito ay, "Hindi ako." Pagkatapos ay tinanong ng mga sugo, "Ikaw ba ang propeta?" At sumagot siya, "Hindi." Juan 1:19-21

Gayunpaman, tungkol sa kung si Juan na Tagapagbinyag nga ba ang ipinangakong Elias, ang kanyang pagtanggì sa mga pari at Levita ay hindi lubusang nagwakas sa usapin. Ang anghel na nagpahayag ng kapanganakan ni Juan ay nagsabi,

"Marami sa mga anak ng Israel ang kanyang ibabalik sa Panginoon na kanilang Diyos. At siya'y hahangaan sa kaniya [si Jesus, ang Anak ng Dios] sa diwa at kapangyarihan ni Elias [Griyego para sa Elias], upang ibalik ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang mga suwail sa kabiasnan ng matuwid; upang ihanda ang isang bayan na handa para sa Panginoon." Lucas 1:16,17

Hindi lubos na tinutukoy ng hula na ito si Juan na Tagapagbinyag bilang ang ipinangakong Elias. Sinasabi lamang nito na isasagawa niya ang kanyang ministeryo sa "espiritu at kapangyarihan" ni Elias. Ang Propeta Elias ay matapang at walang takot sa pagsasagawa ng kanyang gawain ng reporma sa Israel, at sa parehong espiritu at kapangyarihang iyon tinawag ni Juan ang bansa sa pagsisisi. Sa maraming paraan, ang gawain ni Juan ay katulad ng kay Elias, at tiyak na ang matapang na paraan ng kanyang pagsasagawa rito ay magkapareho.

Tungkol kay Juan na Tagapagbinyag, sinabi ni Jesus sa mga karamihan, "kung handa kayong tanggapin ang sinasabi ko, siya ang Elias, ang sinasabing darating ayon sa mga propeta.." (Mateo 11:14). Muli, mayroon tayong isang may-kundisyong pagkakakilanlan kay Juan - "Kung handa kayong tanggapin ang sinasabi ko." Ang ibig sabihin ni Jesus ay, para sa mga naabot at nagbago dahil sa

ministeryo ni Juan, siya ang ipinangakong Elias. Ipinapahiwatig nito na ang gawain ng reporma na inilarawan sa propesiya ni Malakias ang susi sa pag-unawa nito, sa halip na isang tiyak na indibidwal o mga indibidwal na maaaring magsagawa, o magpasimula ng gawaing iyon.

Sinadya naming gamitin ang pariralang "sumasang-ayon na gampanan," sapagkat ipinahihiwatig mismo ng propesiya ang posibilidad ng paunang pagkabigo, at ipinaliwanag nito kung ano ang magiging bunga ng pagkabigo—"baka ako'y paririto at parusahan ko ang lupa ng sumpa." (Malakias 4:6). Sa madaling salita, kung ang gawain ng reporma na inilalarawan bilang pagbabalik ng puso ng mga anak sa mga magulang, at ng puso ng mga magulang sa mga anak, ay mabibigo, magkakaroon ng isang malaking sumpa sa lupa, marahil bilang parusa sa mga hindi nagbigay-pansin sa mensahe ng tagapagreporma.

Mayroon tayong halimbawa nito sa kaso ni Juan na Tagapagbinyag at ng kanyang ministeryo sa Israel. Marami ang tumugon sa kanyang panawagan sa pagsisisi, at sa paggawa nito ay pinagpala sila. Gayunpaman, hindi ito sinunod ng nakararami sa bansa. Dahil hindi nila pinansin ang mensahe ni Juan, hindi sila handang tanggapin si Jesus bilang kanilang Mesiyas, at handa silang ipako Siya sa krus. Sa pag-usad ng plano ng Diyos, nagdulot ito ng

kapahamakan sa bansa. Sa loob lamang ng apatnapung taon, at kinasasangkutan ang ilan sa mismong mga taong tinanggihan si Juan at nanawagan sa pagpapako kay Jesus, bumagsak ang hinulaang parusa. Ito ang pagkawasak ng kanilang Templo at ng lungsod ng Jerusalem, at kalaunan ang pagkalat ng mga Hudyo sa buong mundo. Lucas 19:41-44; 23:20-23; Mateo 23:27,38; 24:1,2

Patuloy na Panawagan sa Pagbabago ng Puso

Dahil, gaya ng ipinaliwanag ni Jesus, si Juan na Tagapagbinyag ang hinulaang Elias para sa mga makakaintindi, at hindi ang Elias para sa mga hindi tumugon sa kanyang mensahe, malinaw na hindi natin maaaring hanapin nang wasto ang katuparan ng hula ni Malakias sa at sa pamamagitan ng isang indibidwal lamang. Sa halip, ang pangalang "Eliya" ay ginamit sa propesiya bilang simbolismo lamang ng isang gawaing katulad ng ginawa ng orihinal na si Eliya. Ito ay isang gawaing reporma na nananawagan ng pagsisisi, kung saan ang bayan ng Israel ay tinawag na bumalik sa kanilang Diyos, at kilalanin ang Kaniyang kataas-taasang kapangyarihan sa bansa.

Kaya ang ipinanghulaang gawain ni Elias ay isang panawagan sa mga tao na magsisi, magsagawa ng reporma, at kilalanin na ang "kaharian ng langit" ay

malapit nang dumating. (Mateo 3:1,2). Sinimulan ni Juan na Tagapagbinyag ang ganitong gawain, ngunit hindi ito nagtapos sa kanya. Nasa Mateo 4:17, "Mula noon [kasunod ng ministeryo ni Juan] sinimulan ni Jesus na mangaral at sabihin, Magsisi kayo; sapagkat malapit na ang kaharian ng langit." Ito ang parehong mensahe na dati nang ipinangaral ni Juan.

Sa Marcos 6:12 mababasa natin na nang lumabas ang mga alagad ni Jesus sa ministeryo, "ipinangaral nila na ang mga tao ay dapat magsisi." Pagkatapos dumating ang Banal na Espiritu sa simbahan noong Pentekostes, patuloy pa rin na ipinangaral ang panawagan sa pagsisisi. Sa kanyang sermon noong Araw ng Pentekostes, sinabi ni Pedro sa kanyang mga tagapakinig, "Magsisi kayo, at kayo'y mabinyagan." (Gawa 2:38). Sa isang sumunod na talumpati sinabi niya, "Magsisi kayo, ... at magbago." (Gawa 3:19). Sa kaniyang sermon sa Bundok Mars, sinabi ni Pablo na ngayon ay "iniuutos ng Panginoon sa lahat ng tao sa lahat ng dako na magsisi." (Mga Gawa 17:30). Sa pagpapaliwanag niya sa kaniyang ministeryo kay Haring Agripa, sinabi ni Pablo na siya ay "nangaral muna sa mga nasa Damascus, pagkatapos sa Jerusalem at sa buong Judea, at pati na rin sa mga Hentil, na ang lahat ay dapat magsisi sa kanilang mga kasalanan at lumingon sa Diyos at patunayan na sila'y nagbago sa pamamagitan ng mabubuting gawa." Mga Gawa 26:20

Malinaw mula sa mga talataing ito na ang panawagan sa pagsisisi ay nagpatuloy mula kay Juan na Tagapagbinyag, kay Hesus, sa labindalawang apostol, pati na rin sa kanyang mga tagasunod sa paglipas ng mga siglo mula nang Pentekostes, na lahat ay nakibahagi rito. Ito ang hinulaang gawain ni Elias. Pagkatapos ng kanyang muling pagkabuhay, inutusan ni Hesus ang kanyang mga disipulo na tinawag na "maliit na kawan" na pumunta sa lahat ng bansa at ipangaral ang Ebanghelyo. (Mateo 28:19; Lucas 24:46-48). Malinaw na ipinahihiwatig nito na ang mensahe ng pagsisisi at reporma ay magpapatuloy sa pamamagitan ng ministeryo ng mga tapat na tagasunod ng Panginoon, ang "maliit na kawan." (Lucas 12:32). Kaya naman, ang propesiya na darating si Elias bago ang "dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon" ay patuloy na natutupad. Lalo itong naging maliwanag sa panahon na ating ginagalawan, sapagkat ang mga tagasunod ni Cristo na nasa mga yapak Niya ay nagbigay ng malawak na patotoo na ang "kaharian ng langit" ay malapit na, at na sa lalong madaling panahon ay magsisimulang dumaloy ang mga biyaya nito sa "lahat ng bansa sa lupa." Genesis 12:3; 22:18; Mga Gawa 3:25,26; Galacia 3:8

Hindi Pa Rin Nababago ang Mundo

Sa kabila nito, sa buong kapanahunan, at ngayon, ang mundo sa pangkalahatan ay hindi pinansin ang mensahe ni Elias ng pagsisisi at reporma, gaya ng hindi rin pinansin ng Israel si Juan na Tagapagbinyag. Sa halip, nagpatuloy ang mundo sa pangkalahatang makasalanang at makasariling mga gawi, hindi alintana ang "sumpa" na hindi maiiwasang idudulot ng walang pigil na makasariling interes ng tao sa lahat ng bansa. Kaya naman, kung paanong bumagsak ang sumpa sa Israel bilang resulta ng kanilang kabiguan na magsisi noong Panahon ng Unang Pagparito ni Jesus, gayundin ang kasalukuyang mundong hindi nagsisisi sa panahon ng Ikalawang Pagparito ni Cristo ay nasa gitna ng matinding paghihirap at pagsubok.

Hindi pa nababago ang mundo ng Ebanghelyo. Ang kadiliman ay sumasakop pa rin sa lupa, at "ang makapal na kadiliman sa mga tao." (Isaias 60:2). Gayunpaman, hindi nito ibig sabihin na hindi kailanman mababago ang mundo at na hindi magiging matagumpay ang ipinanghulaang gawain ni Elias. Naunang itinakda ng karunungan ng Diyos na kailangang pagdaanan ng sangkatauhan ang "sumpa" ng malaking kapighatian upang makilala na walang ibang makapagtatag ng kalooban ng Diyos "sa lupa, gaya ng nasa langit" kundi ang matuwid na

pamamahala ng darating na Mesiyanikong kaharian. (Mateo 6:10). Habang nakikita natin ngayon na natutupad ang prinsipyong ito, at nasisilayan ang ipinanghulaang "sumpa" na dumarating sa mundo, buong kumpiyansa nating inaabangan ang pagtatatag ng maluwalhating kaharian ng Mesiyas. Ang kaniyang kaharian ang magbibigay-liwanag sa mundo, at magtutulak sa mga tao na magsabi, "Ito ang ating Diyos; hinihintay natin siya, ... tayo'y magagalak at magliliket sa kaniyang kaligtasan." Isaias 25:9

Isang Pananaw ng Kaharian

Sa bisyon ng Pagbabagong-anyo na ipinakita kay Pedro, Santiago, at Juan, nagkakaroon tayo ng karagdagang paglilinaw at kumpirmasyon ng simbolismo ni Elias sa mga propesiya. (Mateo 17:1-13). Sa huling talata ng naunang kabanata sinabi ni Jesus, "May ilan sa mga nakatayo rito na hindi matitikman ang kamatayan hanggang sa makita nila ang Anak ng Tao na paparating sa kanyang kaharian." (Mateo 16:28). Pagkatapos, sa sumunod na talata, sa unang talata ng kabanata 17 ng E , mababasa natin, "Pagkalipas ng anim na araw, dinala ni Jesus sina Pedro at ang dalawang magkapatid na sina Santiago at Juan, at dinala sila sa isang mataas na bundok upang sila'y mag-isa." Ito ang Bundok ng Pagbabagong-anyo.

Nang sinabi ni Jesus na ang ilan sa kanila ay hindi matitikman ang kamatayan hanggang sa makita nila siya sa kaniyang kaharian, malinaw na ang ibig niyang sabihin ay bibigyan sila ng isang pangitain ng kaharian, na ipinagkaloob sa tatlo sa kanila makalipas lamang ang anim na araw. Ito ang pagkaunawa ni Pedro, sapagkat sa unang kabanata ng kaniyang ikalawang liham ay pinag-usapan niya ang masaganang pagpasok sa "kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo." (bersikulo 11). Pagkatapos, tungkol sa dakilang pag-asang ito, idinagdag niya makalipas ang ilang taludtod, "Hindi kami sumunod sa mga kuwentong kathang-isip na may masalimuot na plano nang ipaalam namin sa inyo ang kapangyarihan at pagparito [Griyego: presensya] ng ating Panginoong Jesucristo, kundi kami ay mga saksi ng kaniyang kamahalan. Sapagkat siya'y tumanggap mula sa Dios Ama ng karangalan at kaluwalhatian, nang may ganitong tinig na sumapit sa kaniya mula sa maluwalhating kaluwalhatian, Ito ang minamahal kong Anak, na sa kaniya ako'y nalulugod. At ang tinig na ito na mula sa langit ay narinig namin nang kami ay kasama niya sa banal na bundok." 2 Pedro 1:16-18

Malinaw na binigyan sina Pedro, Santiago, at Juan ng isang pangitain ng kaharian ni Cristo, at mahalaga na sa pangitain na ito ay nakita nila sina Moises at

Elias na kasama si Jesus. (Mateo 17:3). Ito ang paraan ng Panginoon , na nagsasabing ang mga propesiya tungkol kay Elias, at "ang propetang iyan," na magiging "tulad ni Moises," ay magkakaroon ng kanilang tunay at ganap na katuparan sa Mesiyanikong kaharian. Ipinapakita ng iba pang mga kasulatan na ito ang plano ng Diyos.

Nang si Pedro, na hinimok ng bisyong ito ng kaharian, ay mangaral ng kaniyang kilalang sermon tungkol sa "panahon ng pagpapanumbalik [Griyego: restorasyon] ng lahat ng bagay," at idinagdag na ito ay sinabi ng "bibig ng lahat ng banal na propeta ng Diyos mula nang likhain ang mundo," binanggit niya bilang isa sa kaniyang patunay ang pangakong ginawa ng Panginoon na magtataas ng isang dakilang propeta na gaya ni Moises. (Gawa 3:20-22). Kaya't naunawaan ni Pedro na ang hula na nakatala sa Deuteronomio 18:15-18 ay matutupad sa "panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng bagay."

Sa Bundok ng Pagbabagong-anyo, sinabi ni Jesus na si Elias "ay darating nga, at magbabalik sa dati ang lahat ng bagay." (Mateo 17:11). Sa pahayag na ito, tinutukoy ni Jesus ang sukdulang katuparan ng gawain ni Elias sa panahon ng kaniyang paghahari sa kaharian at ang mga pagpapalang idudulot nito sa lahat ng angkan sa lupa.

Sa pamamagitan ni Juan na Tagapagbinyag, nagsimula ang gawaing ito, ngunit siya ay tinanggihan ng nakararami. Pagkatapos ay tinanggihan at pinatay si Jesus. Nagpatuloy ang gawaing ito sa buong kasalukuyang kapanahunan mula pa noong Pentekostes, ngunit ang mga naghahatid ng mensahe ay kadalasang tinanggihan at pinag-uusig din. Hindi s , hanggang sa maitatag ang kaharian ni Cristo sa kapangyarihan at kaluwalhatian, gaya ng malinaw na ipinakita sa bisyon ng Pagbabagong-anyo, saka tuluyang matutupad ang hinulaang gawain ni Elias. Doon muling itatatag ang mga utos ng Diyos sa lupa, at kapag ang buong sangkatauhan, na pinalaya mula sa hatol ni Adan, ay gigising mula sa pagtulog ng kamatayan at bibigyan ng pagkakataong maibalik sa kabanalan ng tao at mabuhay magpakailanman sa muling itinatag na lupa. Juan 5:28,29; Roma 5:18,19; 1 Corinto 15:21,22

Dalawang Yugto ng Kaharian

Ayon sa isa pang pananaw, angkop na ipakita sina Moises at Elias kasama ni Jesus sa kahanga-hangang bisyon ng kaharian. Si Moises, bilang tagapagbigay ng batas at propeta, at si Elias, bilang isang tagapagbago sa Israel, ay angkop na simbolo ng lahat ng mga sinaunang tapat na lingkod ng Diyos. Ang lahat ng mga bayani ng

pananampalatayang ito ay mga kinatawan ng Diyos noong panahon bago ang Unang Pagparito ni Cristo. Ipinagtanggol nila ang mga prinsipyo ng banal na katuwiran sa isang makasalanang mundo, na nagdusa at namatay dahil sa katuwiran. Gayunpaman, karamihan sa mundo ay hindi namangha sa kanilang presensya at ministeryo. Hebreo 11:1-40

Gayunpaman, magkakaiba ito sa kaharian. Ang klaseng ito ng mga sinaunang tapat na lingkod ng Diyos ay muling bubuhayin mula sa mga patay at magiging mga taong kinatawan ng banal na Kristo sa yugto sa lupa ng kaharian. Pagkatapos ay gagantimpalaan sila sa pamamagitan ng makita na ang kanilang ipinaglaban ay nagwawagi sa lupa. Sa pamamagitan ng awtoridad at kapangyarihan ng "propeta" na iyon, si Jesus, na higit pa kay Moises, makikita nila ang kaalaman ng Panginoon na pupuno sa lupa "na gaya ng pagbaha ng tubig sa dagat." (Isaias 11:9; Habakuk 2:14). Pagkatapos ay hindi na pahihirapan ang mga matuwid. Sa kabilang banda, "aalisin niya ang panghihiya ng kaniyang bayan," Isaias 25:8

Ginamit ng Diyos si Elias at ang kaniyang gawain ng reporma upang isagisag ang panawagan sa pagsisisi at sa pagtanggap sa bagong Hari ng daigdig - si Cristo. Kaya't maaari nating isipin nang wasto si Elias bilang sumasagisag sa gawain ni

Cristo, kasama ang tapat na nagtagumpay na "maliit na kawan" sa buong Panahon ng Ebanghelyo, bago ang kani-kanilang kamatayan. Sa nakalipas na dalawang libong taon, ang patuloy na mensahe ng pagsisisi at reporma na ipinangaral sa mundo ay hindi pa rin napapalingon ang "puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa mga ama." Ang tunay na katuparan ng gawaing ito ay hinihintay ang pagtatatag ng kaharian ni Cristo sa kapangyarihan at maluwalhating kaluwalhatian. Napakaganda ng pagpapakita nito sa pamamagitan ng paglitaw ni Elias kasama ni Jesus sa bisyon ng kaharian.

Natatangi sa mga karanasan ng orihinal na Elias ang katotohanang sa pagtatapos ng kaniyang ministeryo ay inangat siya mula sa lupa. Bagaman hindi siya tunay na napunta sa langit ng mga kinalalagyan ng mga banal (), ang kaniyang karanasan ay malinaw na nagmumungkahi at sumasagisag sa katotohanang ang mas dakilang uri ni Elias, matapos patunayan ang kanilang katapatan sa pagpapatotoo para sa Ebanghelyo anuman ang maging kapalit, ay itinaas sa makalangit na kaluwalhatian sa muling pagkabuhay, upang makibahagi kay Jesus sa espirituwal na yugto ng kaniyang maluwalhating kaharian. Roma 8:16,17; 2 Timoteo 2:11,12; Pahayag 20:6

Sa bisyon ng Pagbabagong-anyo, mayroon tayong kamangha-manghang paglalarawan ng mga yugto sa lupa at espirituwal ng Mesiyanikong kaharian, kung saan si Jesus mismo ang magiging sukdulang Ulo at Pinuno, ang "Hari ng mga hari, at Panginoon ng mga panginoon." (Pahayag 19:16). Sa pamamagitan ng kaharian, ang gawain ni Elias na pagyuyugyugin ang mundo upang ito'y makipagkasundo sa Diyos ay sa wakas ganap at magpakailanman maisasakatuparan. Nang makumpleto ang gawaing ito, kasunod ng isang libong taong paghahari ni Cristo, ang kaharian ay ipagkakatiwala sa Ama sa Langit, upang siya ang maging "lahat sa lahat." Pahayag 20:6-15; 1 Corinto 15:25-28